

Газета Фахового коледжу «Універсум»
Київського університету імені Бориса Грінченка

NOTA BENE

травень — червень 2021

У цьому випуску: Що це за звір такий — диплом? * 75 сторінок суму * Як написати дипломну за кілька годин? * Захист дипломних: як це відбувається у світі * Новини про диплом * #ЩО *
Ось так і пишу...

«NOTA BENE»
випуск № 19
травень — червень 2021

ГОЛОВНА РЕДАКТОРКА Зоя Шумак
ДИЗАЙНЕРКА Зоя Шумак

АВТОРИ Алла Бєдна
Марія Рудьківська
Катерина Гаврилюк
Вікторія Карпінська
Маргарита Новицька
Валерія Гажала
Валентина Майстренко
Дмитро Челишев

ШЕФ-РЕДАКТОРКА Тетяна Іванівна Ус

У номері використані ілюстрації з сайту Pinterest

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ:

Фаховий коледж «Універсум» Київського університету імені Бориса Грінченка

Циклова комісія з видавничої справи, культури та української філології

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: просп. Гагаріна, 16

E-MAIL: notabene.kubg.edu.ua@gmail.com

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст.

Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції.

При передруку посилання на «NOTA BENE» — обов'язкове!

У цьому випуску

Що це за звір такий — диплом?	с. 4
75 сторінок суму	с. 6
Як написати дипломну за кілька годин?	с. 9
Написання та захист дипломних: як це відбувається у світі	с. 11
Новини про дипломи	с. 13
#ЩО	с. 16
Ось так і пишу	с. 18

Що це за звір такий — диплом?

Гадаю, ні для кого не секрет, що після закінчення коледжу кожен студент має написати дипломну роботу. Але що це таке? Звідки вона пішла? Та й взагалі, навіщо? Давайте спочатку.

Дипломна робота — кваліфікаційна робота, призначена для об'єктивного контролю ступеня сформованості умінь та знань розв'язувати типові завдання діяльності, які, в основному, віднесені в освітньо-кваліфікаційних характеристиках до організаційної, управлінської і виконавчої (технологічної, операторської) робочих функцій.

Простими словами — це письмове дослідження від ста до чотирьохсот сторінок, на яких студент досліджує проблему за своєю спеціальністю. В роботі він має продемонструвати відповідність освоєних знань та практичних умінь державним освітнім стандартам.

Самостійно написати дипломну не складно, однак це вимагає багато часу. Дипломні проекти виконуються на завершальному етапі навчання студентів і передбачають: закріплення та розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності та застосування їх при розв'язанні конкретних наукових, технічних, економічних виробничих й інших завдань; розвиток навичок самостійної роботи й оволодіння методикою дослідження та експерименту, пов'язаних з темою проекту.

Після завершення написання дипломної роботи студент виносить її на розгляд дипломної комісії. Комісія вислуховує відгук керівника та рецензію рецензента. Опоненти задають дипломникові питання. Під час захисту свої враження висловлюють і члени комісії. У виступах керівника та опонента підкреслюються плюси та мінуси поданої роботи. Вже від того, як дипломник зуміє захистити власний текст, залежать судження комісії й оцінка, що її висловлюють.

Але ж питання, котре турбує абсолютно кожного студента, — чому, щоб закінчити коледж, необхідно писати диплом? Загалом, саме дипломна робота дуже чітко демонструє, що студент зумів критично опрацювати велику частину літератури і виразно викласти прочитане, зіставляючи різні погляди, пропонуючи таким чином розумний огляд, — не виключено, корисний як інформація для серйозних фахівців, які досліджували усебічно цю тему.

Наступне питання, котре Ви поставите собі після повноцінного захисту диплому, — ось це і все? Заради цього я мав купу недоспаних ночей? Не кваптеся з висновками. Поміркуйте про те, чого ж навчила Вас дипломна робота.

По-перше, робота над дипломом навчає розважливості й систематичності. По-друге, під час на-

писання такої важливої роботи, людина вчиться створювати придатний для вживання текст. І хоча й веселіше писати диплом на привабливу тему, та все ж сама тема менш суттєва, ніж метод опрацювання та досвід відображення результатів.

Зокрема, якщо братися до справи з розумом, жодна тема не виглядає безглуздою. За правильного ставлення можна отримати корисні висновки навіть з чогось доволі далекого й незрозумілого.

Якщо ж говорити про практичну значимість дипломної роботи, то подумати про неї варто ще на етапі складання плану, висунування гіпотези і формулювання злободенності обраної для дослідження теми.

Як визначити значимість дипломної роботи? Отримані дослідником результати можливо застосувати на практиці або на теоретичному рівні. Звідси й формується практична та теоретична цінність роботи. Наприклад, ґрутуючись на аналізі думок низки авторів, можна висунути власну класифікація. Вдалі та продумані дослідження студентів мають можливість стати частиною наукових, методичних посібників, лекцій. Але ж написання дипломної роботи не обмежується вивченням теорії. Як правило, дослідження містить також аналітичний та рекомендаційний розділи. Там вивчаються поточні стан справ, обґрунтовуються тенденції, виявляються проблеми. Виявивши проблеми, студент має замислитися про те, як її розв'язати. Розробляються рекомендації, підбираються нові шляхи вирішення складних ситуацій. Готовність розробок до продуктивного впровадження і становить практичну цінність дипломної роботи.

При формуванні значимості дипломної роботи домагайтеся точності висловлювань; використовуйте назву бази дослідження; відштовхуйтеся від теми дипломної роботи; запитайте себе, кому будуть корисні ваші ідеї, де їх можна буде застосувати.

Та хоч там як, найбільш складним етапом написання дипломної роботи є вибір теми. Ваш вибір має відповідати чотирьом вимогам. По-перше,

тема повинна відповідати нахилам конкретного студента, його ідейній, духовній культурі. По-друге, основні тексти мають бути досяжними, тобто фізично доступними для конкретного студента. По-третє, основні тексти мають бути осяжними, тобто інтелектуально під силу для конкретного студента. Й четверте правило, не менш важливе, обрана методологія повинна реально відповідати можливостям конкретного студента. Скільки ж дипломів зазнали фіаско тільки через те, що із самого початку проблему не поставили саме так тривіально.

Завершимо цю статтю двома найбільш головними висновками: 1) писати дипломну роботу потрібно із задоволенням і 2) диплом ніколи не дає відходів. Треба працювати з бажанням. Якщо обрано тему, яка вам цікава, якщо ви справді вирішили витратити на написання диплома деякий час, нехай навіть і не так багато, ви помітите, що диплом може перетворитися в надзвичайно захопливе конструювання, щось на зразок гри в мисливців за скарбами. І яку б роль у своєму житті ви не відводили науковим розвідкам, сумлінний диплом корисний до найменшої дрібниці. Адже з нього можна викроїти одну чи кілька наукових статей, а можливо, і книгу. Ви точно ще не раз повернетеся до неї за цитатами, перечитаєте свої конспекти і зумієте витягти з них додаткову інформацію. І те, що було принагідним посиланням, може стати окремим розділом вашої дисертації...

Алла Бедна

Рано чи пізно в житті кожного студента з'являться два слова, що зроблять ночі короткими, а настрої журливим. «Захист диплома» — словосполучення, від якого моторошно стає і на душі, і на серці, і навкруги в радіусі п'яти метрів. Але не такий страшний звір, як його описують. Варто лише трохи детальніше розібратися зі структурою диплома, складовими та вимогами до його оформлення.

Насправді в різних університетах та факультетах можуть пропонувати свої шаблони та вимагати особливі розділи у змісті диплома, проте базова його структура залишається постійною.

Вступ — Основна частина — Висновки

Так, як і в будь-якому творі, ця схема завжди найкраще презентує роботу та допомагає вам же не заплутатися у викладі інформації. Звісно, до неї також додаються різноманітні формальності: титульна сторінка, список літератури, анотація тощо. Але кістяк вашої роботи має бути саме такий. Наприклад, у вступі ви маєте обґрунтувати актуальність роботи, її значення серед тисячі інших. В основній частині викладають весь процес дослідження покроково. А у висновках зазначають, чого ви домоглися та які результати отримали.

Звучить не так вже й погано, чи не так? Тепер давайте розберемося детальніше у складових дипломної роботи. Містити вона має такі елементи:

1. Титульна сторінка.
2. Завдання.
3. Анотація.
4. Зміст.
5. Вступ.
6. Основна частина.
7. Висновки.
8. Список використаної літератури.
9. Додатки.

Титульна сторінка зазвичай містить назву навчального закладу, факультету, кафедри, назву роботи, спеціальність, ваше ПІБ та вашого нау-

кового керівника тощо. Іноді ці складові можуть відрізнитися залежно від вимог ЗВО.

Завдання містить вихідні відомості, перелік питань та ілюстрацій, а також план виконання роботи.

Зміст загалом буде залежати від теми вашої роботи. Але в нього необхідно включити реферат, всі розділи і підрозділи роботи, висновки, умовні позначення, список літератури та додатки. В рефераті, до речі, зазначають тему, мету, методи виконання роботи, а також кількість додаткових елементів (таблиці, рисунки, схеми тощо).

Як і в наукових статтях, наводять ключові слова у називному відмінку — це слова, що найчастіше трапляються протягом основного тексту.

За бажанням можна подавати і список умовних позначень. Особливо важливо його розмішувати, якщо у вашому дипломі багато специфічних термінів.

Вступ також можна поділити на декілька частина. До того ж й сам вступ пишеться за певним шаблоном. Тому не варто вигадувати щось нове, а потім переробляти все заново. Краще взяти за приклад дипломну роботу вашого попередника або методичні вказівки на кафедрі. Обов'язкові елементи вступу — гіпотеза, проблема, завдання, мета, предмет та об'єкт вивчення. Дуже важливо правильно обґрунтувати актуальність вашої роботи, адже в цьому заключається її головна цінність для вас, ваших наступників та наукового світу загалом. Намагайтеся не переплутати складові дослідження, які маєте охарактеризувати. Мета — це те, чого ми хочемо досягти; результат, заради якого працюємо. Завдання — дії, котрі робимо для досягнення мети. Об'єкт — поле вашого дослідження, а предмет — лише частина поля, яку вивчаєте конкретно ви. Коли пишете вступ, намагайтеся не відходити далеко від основної частини, адже вони мають бути взаємопов'язані.

Порада: краще написати спочатку основну частину, а потім вивести з неї вступ. Так буде легше охарактеризувати всі складові.

Основна частина має бути викладена логічно, послідовно та науково. Тут ви маєте не просто викласти ваше дослідження, а й проаналізувати роботи попередників, додати історичного, статистичного контексту. Та й загалом описати вашу роботу так різнобічно, як це тільки можливо. Основна частина також має бути поділена на відповідні розділи та підрозділи. Спочатку розглядаються теоретичні та методологічні аспекти, проводиться огляд наявних джерел інформації. Далі можна порівнювати різні погляди на предмет дослідження, створювати певні класифікації, прослідкувати фактори, що впливають на об'єкт вивчення, обґрунтувати характеристики, тенденції розвитку, значення, суть, передумови виникнення, можливі наслідки, перспективи. І насамкінець висвітлити власну позицію. Останній розділ зазвичай присвячують практичній частині. Це може бути процес створення власного проєкту або проведені вами організаційні заходи, що спрямовані на вирішення проблем, з якими ви зіштовхнулися під час опису теоретичної частини. Також всі проєкти та заходи мають бути проаналізовані: виокремлені труднощі під час роботи, помилки, їхнє вирішення, економічна ефективність, перспективність. У кінці кожного розділу також варто подавати стислий висновок.

Зрозуміло, що текст дипломної роботи при цьому варто доповнювати будь-якими доступними методами візуалізації: ілюстрації, схеми, таблиці, діаграми, інфографіка.

Висновки базуються на основній частині вашої роботи. Тут ви розміщуєте результати теоретичного та практичного значення, зазначаєте впроваджені вами заходи, їхню доцільність. Можливо, надасте певні розрахунки ефективності, порівняльні характеристики тощо. Кількість висновків також має відповідати кількості завдань на початку роботи. В кінці можна додати рекомендації та пропозиції щодо подальшої перспективи роботи над темою дослідження.

У список використаних джерел включають будь-які книжки, статті, реферати, дисертації,

монографії і т. д., які вам стали у пригоді під час написання дипломної роботи. Цей список має містити щонайменше 50 джерел (але найчастіше цю кількість зазначає ваше ЗВО у вимогах), більша половина яких має бути опублікована в останні п'ять років.

У додатках наводяться всі допоміжні елементи дипломної: розрахунки, копії довідок, сертифікатів, таблиці, рисунки тощо.

Пам'ятайте, що рекомендований обсяг дипломної роботи 75-100 сторінок, тому обирайте тему обачливо, зважайте на те, що писати вам прийдеться довго і нудно. Під час оформлення послуговуйтеся державними стандартами (ДСТУ 8302:215). Зберігайте спокій, починайте працювати заздалегідь — і все буде чудово :)

Вікторія Карпінська

ЯК НАПИСАТИ ДИПЛОМНУ ЗА КІЛЬКА ГОДИН?

І вас привабив цей клікбейт? Мушу розчарувати: здається, хтось має серйозні проблеми з тайм-менеджментом.

За декілька годин диплом ми, звісно, не напишемо, а от кілька порад, що полегшать ваше життя під час його створення, дати можемо.

Тож, якщо ви читаєте цю статтю, рано чи пізно вам доведеться захищати свої дипломні проекти. З чого почати? Чи справді диплом такий страшний? Де брати натхнення та інформацію? Чи вижила хоч одна людина після захисту? Про це та багато іншого говоримо у статті.

Якщо ви хочете спокійно та вчасно впоратися з проектом, перші кроки до його створення потрібно робити заздалегідь (приблизно з того навчального року, в якому з'являються перші курсові).

«Італійський письменник і науковець У. Еко у праці «Як написати дипломну роботу» радить на створення тексту витратити не менше півроку та не більше 3 років».

Перш за все, для себе необхідно з'ясувати, що за звір такий той диплом: дізнайтеся, чого від вас вимагають у роботі, запитайте про обсяг, розділи, літературу, можливі напрямки дослідження тощо. Після цього етапу ви зрозумієте, що диплом має чітку структуру з відповідними вимогами, й що не так вже важко буде написати відносних

60 сторінок тексту та пережити захист.

Далі найважливіше – обрання теми проекту. Аби робота не була для вас нудною та обтяжливою, варто обрати той напрямок, яким ви справді цікавитеся. Придумайте кілька варіантів та обговоріть їх з майбутнім науковим керівником. Він допоможе сформулювати тему та дати деякі поради щодо наповнення.

TIPS: не чекайте офіційного затвердження ваших тем! Це забирає досить багато часу, за який ви б вже встигли написати декілька розділів. Зазвичай теми студентів просять лише перефразувати, отже, на зміст роботи це ніяк не вплине.

Ще один підготовчий етап перед написанням – складання плану дипломного проекту. Ним не варто нехтувати, адже велика купа джерел та потоків інформації вимагає упорядкування. Це значно полегшить роботу. Планування дозволяє задати вектор діяльності, забезпечити послідовність, логічну зв'язність, лаконічність. Маючи перед собою цілісну картину, ви матимете можливість розпочинати написання з будь-якого розділу, а не йти послідовно від вступної частини до висновку.

Звісно, не варто забувати, що план на такому ранньому етапі може коригуватися та доповнюватися в процесі роботи. Тому це скоріше приблизний орієнтир, ніж остаточна інструкція.

Більш докладні рекомендації для створення плану диплому пропонують відповідні методичні посібники, які має кожен факультет будь-якого вузу.

TIPS: розподіліть свій час грамотно. Буде класно, якщо до кожного пункту вашого плану буде поставлено дедлайн. Наприклад, 2 місяці ви віддаєте на збори базової інформації, 2 – на її обробку, 3 – на написання тексту тощо. Чітко дотримуйтеся їх.

Для вчасного та якісного виконання роботи необхідно зробити з написання диплому нову звичку – писати кожного дня чи хоча б через день. Розпочинайте одразу після створення плану відповідно до зазначених дедлайнів. Для початку слід обрати ту частину, яка видається вам найлегшою. Працюйте потроху, але регулярно, й ви навіть не помітите, як виконаєте всі пункти плану. Звісно, будуть періоди «творчого застою» та «браку натхнення». В таких випадках відпочиньте (але не затягуйте) або спробуйте попрацювати над іншою частиною диплому.

Проте для того, щоб написати щось самостійно, треба опрацювати велику кількість інформації з різних джерел. Залежно від спеціальності, список використаної літератури містить в собі від декількох десятків до декількох сотень найменувань. Тож далі трохи порад про пошук необхідної інформації.

По-перше, у ваших руках знаходиться фантастичний інструмент – Інтернет. З допомогою сервісу Google Академія чи сторінок електронних бібліотек можна знайти безліч видань за вашою темою.

TIPS: чужі дипломні або дисертації забезпечать вас цілими списками відібраної з-поміж океану інформації літератури. Особливу увагу звертайте на посилання. В джерелах зазначають навіть номери сторінок у статтях чи монографіях, звідки можна взяти корисні матеріали.

По-друге, списки рекомендованої літератури можна шукати в довідкових виданнях та підручниках, дотичних до вашої теми. Зазвичай тема дипломної роботи досить розгорнута, тож літера-

туру загального характеру тут вам знайти вдасться. Також у вас вибудується певний бібліографічний каркас, який згодом можна розширювати. Це ж стосується і статей чи монографій за вашою темою.

Опрацюйте бібліотечні каталоги. На щастя, зараз майже всі вони мають електронний формат та інтернет-портали.

TIPS: практично в будь-якій бібліотеці можна замовити підбір літератури за темою, що, правда, не безкоштовно. Проте ви зможете заощадити свій час. Мінус полягає в тому, що бібліотекар, недостатньо обізнаний у вашій темі, може пропустити джерело, яке стало б вам у нагоді.

Врешті-решт, не бійтеся звертатися по допомогу до свого наукового керівника. Він точно підкаже декілька джерел і дасть ще більше порад, ніж вміщує ця стаття. Звісно, не йдіть з порожніми руками: попередньо покажіть йому план роботи, списки та власне бачення проєкту. Ваша зацікавленість посприяє створенню комфортних відносин з керівником, що теж дуже важливо.

Отже, відкладати такий об'ємний шмат роботи, як диплом, на останній тиждень перед захистом не варто. Оберіть цікаву тему, складіть детальний план її реалізації та регулярно працюйте. За таких умов важко не досягти відмінного результату. Головне – почати!

Нехай щастить.

Маргарита Новицька

Написання та захист дипломних робіт: як це відбувається у світі?

Етапи створення та захисту дипломних робіт має пройти кожен здобувач вищої освіти. Написання диплому – досить кропітка праця, яка добряче знищує наші нервові клітини. Як це все відбувається в Україні, нам відомо, а от в інших країнах світу – питання. Здається, що за кордоном все перевернуто з ніг на голову, але диплом – він і в Африці диплом, тому відмінностей насправді не так багато.

Всюди випускна робота – це унікальне дослідження студента, яке має чітку структуру викладу та відповідну рубрикацію. Не важливо, в Україні чи за океаном, але допомагає у цьому науковий керівник, який не лише перевіряє текстову частину, а й мотивує студента нарешті дописати її в останню ніч перед захистом (так робити не потрібно).

Тепер щодо відмінностей. Почнемо з сусідньої країни – Польщі. Наприклад, там у деяких університетах відсутній захист як такий: студенти лише відповідають на декілька запитань комісії щодо

свого дослідження. Відбувається це без міні-повіді та презентації роботи. Натомість польським університетам дозволяється відходити від традиційного формату захисту. Можливі такі варіанти: показ мод в університетах дизайну, розробка індивідуальних проєктів з метою створити щось нове, написання юридичних коментарів, правових відгуків, а також проведення «дипломних» експертиз для студентів-правовиків. Ці способи дозволяють уникнути плагіату, який «нишпорить» закутками храму академічної доброчесності. Триває процедура захисту дипломів у Польщі зовсім не один день, а декілька. Кожен студент має достатньо часу, аби відповісти на запитання, висловити свої думки та поспілкуватися з членами комісії.

Керівники німецьких підприємств пропонують студентам писати дипломні роботи у них. Молоді спеціалісти – генератори нових ідей та способів їх втілення, тому компанії залюбки пропонують свою допомогу та надають матеріал, на основі

якого студенти можуть зробити дослідження та заводити, наприклад, новітні концепції виготовлення чи покращення їхньої продукції (користь очевидна: студенту – тема дипломної роботи, підприємець – економія коштів). А свій проєкт можна взагалі не захищати, оскільки це не входить до обов'язкової випускної програми. Проте у деяких закладах Німеччини все набагато серйозніше: аби проаналізувати результати своїх досліджень студенту необхідно продемонструвати власну наукову статтю за цією темою. У Німеччині не кожному вдається впоратися з цим на відмінно, проте тамтешні викладачі запевняють, що головне – не оцінка за роботу. Студент має стати професіоналом та експертом у своїй справі.

У США, як і в Україні, підготовка спеціалістів у вищих навчальних закладах завершується іспитами та презентацією письмової дипломної роботи. Єдина відмінність – у самій організації навчального процесу. Окрема увага під час навчання в американських коледжах та університетах приділяється самостійності студентів: кількість годин, виокремлених на лекційні заняття, значно менша, ніж годин на позааудиторну самостійну роботу. Також присутня можливість вільного вибору навчальних дисциплін. Та і самі письмові завдання, виконані в Україні та Сполучених Штатах, різняться. Адже в Америці написання будь-якої роботи (не лише дипломної) передбачає критичне мислення студента та його вміння аналізувати конкретну тему з власної точки зору, підкріплюючи аналітику пропозиціями щодо розв'язання проблем і т. д. В Україні ж студент має дослідити та процитувати безліч літератури не лише в голові, а й описати це на папері. Погодьтеся, що власні дослідження проводять дуже мало студентів, оскільки вважають, що не мають належного рівня знань з певної сфери. Тому пріоритетом написання дипломів в українських закладах є просто аналіз великої кількості літератури, а думка студентів має базуватися лише на тих джерелах, які вже пройшли перевірку.

Варто зазначити, що в США також практикують і дещо інший варіант остаточної перевірки знань

студентів. Тому в деяких закладах вищої освіти курсові та дипломні роботи не дуже популярні: частіше американці надають перевагу більшій кількості, але вже менших за обсягом завдань, які характеризуються конкретним фаховим спрямуванням.

Ми бачимо, що відмінності в організації навчального процесу присутні: з деякими країнами ми маємо більше схожостей, з деякими – менше. Випускні іспити та захист дипломної роботи чи проєкту – це завжди хвилювання для студентів та викладачів, але цей шлях проходять усі задля того, щоб в кінці сказати довгоочікуване «Я спеціаліст!».

**Рудківська Марія
Гаврилюк Катерина**

НОВИНИ про ДИПЛОМИ

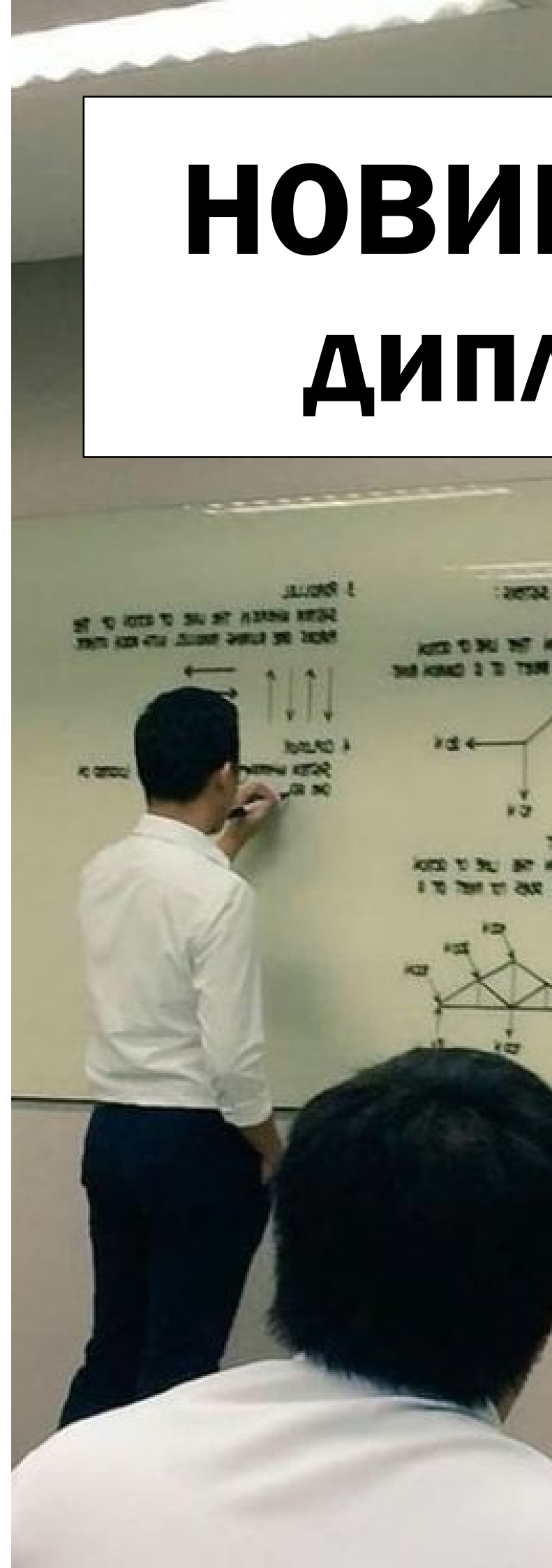
ЙОЙК або Які нововведення щодо дипломних робіт чатують на випускників?

Плагіату тут не місце!

Копіювання фрагментів чужого тексту та їх присвоєння в тому чи іншому вигляді, купівля курсової чи дипломної роботи для 93% українців – цілком нормальне явище за даними опитування Фонду «Демократичні ініціативи» у 2015 році та звіту «Огляд ОЕСР на тему доброчесності в освіті: Україна 2017».

Відтепер так учиняти заборонено, бо Міністерство освіти і науки ретельно слідкуватиме за академічною доброчесністю та позбавлятиме студентів дипломів за списування та плагіат, навіть якщо факт порушення буде зафіксовано після захисту дипломної роботи. Відповідну постанову містить законопроект Верховної Ради «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення освітньої діяльності у сфері вищої освіти». Це означає, що якщо під час перевірки роботи випускника буде виявлено «крадіжку» текстів або їхніх фрагментів у інших авторів – робота анулюється.

Таку інформацію містить положення Закону України «Про вищу освіту», де порядок встановлює процедуру скасування вищим навчальним закладом рішення про присудження відповідного ступеня та кваліфікації у разі порушення здобувачем вищої освіти норм академічної доброчесності, серед яких:

- академічний плагіат (привласнення авторства, копіювання чужого твору без належного оформлення);
- фабрикації (вигадування даних, які використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях);
- фальсифікації (свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень);
- списування (виконання роботи на основі залучення зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання);
- різноманітні методи впливу на працівника закладу вищої освіти, які є підставою необ'єктивного оцінювання студента.

Нові правила стосуватимуться таких ступенів вищої освіти: «молодший бакалавр», «бакалавр» і «магістр», а також це поширюється на присвоєння відповідних кваліфікацій, ухвалених закладами вищої (фахової передвищої) освіти незалежно від їхнього підпорядкування та форми власності.

Як відбувається процес перевірки дипломних робіт?

За власною ініціативою навчальний заклад перевіряє дипломні роботи та встановлює факт порушення академічної доброчесності. Також перевірка може здійснюватися на вимогу Міністерства освіти, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, Національного агентства кваліфікацій, Державної служби якості освіти та інших державних органів.

Після виявлення порушення у дипломній роботі його письмово фіксують із детальним висвітленням змісту та додають відповідні докази на підтвердження встановленого факту. Засвідчене кваліфікованим підписом та/або печаткою повідомлення подається у письмовій або електронній формі за офіційною адресою навчального закладу, де навчався недоброчесний студент, або правонаступника цього закладу фізичною чи юридичною особою, громадським об'єднанням без статусу юридичної особи. Анонімні повідомлення не будуть братися до уваги.

Далі у встановленому порядку заклад вищої (фахової передвищої) освіти протягом двох місяців повинен переглянути звинувачення і за умови підтвердження відповідних фактів «прийняти рішення про притягнення особи до академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності».

У разі скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації через плагіат заклад вищої освіти негайно повідомляє про це особу, щодо якої прийнято рішення, анулює її документ про вищу освіту та засвідчує своє рішення в особовій справі студента. Потім звертається до Міністерства освіти і науки із заявою про внесення відповідної інформації до Єдиної державної електронної бази з питань освіти (ЄДЕБО) і наприкінці цього процесу розміщує інформацію про порушення на офіційному сайті закладу.

Слід зазначити, що у разі анулювання документа про вищу освіту недійсними вважаються й документи про вищу освіту щодо ступенів, отриманих на основі анульованого диплома.

Водночас здобувач освіти, щодо якого ухвалено подібне рішення за порушення норм академічної доброчесності, має право оскаржити вердикт, звернувшись до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти або суду.

Тому, друзі, пишіть дипломи заздалегідь і пам'ятайте про принципи академічної доброчесності. Станьмо на варті чесної, незаангажованої освіти в Україні разом!

«Червоних» дипломів в Україні вже не отримати! Чи це привід засмучуватися відмінникам?

З 29 грудня 2020 року дипломи з відзнакою були скасовані. Відповідне рішення затвердив міністр освіти і науки Сергій Шкарлет наказом про нові форми дипломів, серед яких не було згадки про так звані «червоні». Це викликало неоднозначні реакції у суспільства. Хтось вважає, що колір

не має значення, а справа лише у майбутній цілеспрямованості випускника, а декому насправді дуже образливо втрачати приємний бонус, який слугує символом наполегливості та плідної праці протягом декількох навчальних років.

Хвилюватися немає причин!

Наразі вищі навчальні заклади, за словами Міністерства освіти і науки України, як і до ухваленого рішення, можуть видавати дипломи з відзнакою за успіхи у навчанні, але дещо в іншому форматі. Сьогодні інформацію про особливі досягнення випускника можна буде знайти у додатку до диплома європейського зразка в шостому розділі

«Додаткова інформація»

Загалом, вимоги, за якими присуджуватимуться відзнаки, вищі навчальні заклади встановлюють самостійно: «Інформацію про особливі досягнення випускника заклад вищої освіти може зазначати в додатку до диплома європейського зразка в шостому розділі «Додаткова інформація». Вимоги до присудження відзнаки також визначають ЗВО самостійно», — йдеться у повідомленні на сайті Міністерства освіти та науки.

Нині, у розпал захисту дипломних робіт, Фаховий коледж «Універсум» бажає цьогорічним випускникам успішного завершення навчання. Нехай колір омріяного диплому не стане на заваді вашій неодмінно блискучій кар'єрі!

Валерія Гажала

Топ фільмів про останні роки навчання та випускні свята

ПОДИВИТИСЯ

Список «Пішло воно»

Режисер: Майкл Дугґан

Рік: 2020

Жанр: комедія

Брет — звичайний американський школяр, який готується до випускного та останнього шкільного літа. Щоб гідно попрощатися зі школою, Брет та декілька його друзів вирішили влаштувати жарт, який випадково переріс у підрив навчального закладу... ну, з ким не буває. Після цього хлопця виганяють зі школи, а омріяний університет — відмовив у вступі. На емоціях горе-жартівник ділиться у соціальній мережі списком речей, які він хотів би зробити: зіграти на гітарі, познайомитися з новими людьми, закохатися. Така відкритість захопила тисячі людей і, навіть не плануючи, Брет зробив це літо часом здійснення бажань.

Випускний

Режисер: Раян Мерфі

Рік: 2020

Жанр: комедія, мюзикл

У маленькому містечку Еджуотер, штат Індіана, місцевій школярці-лесбійці Еммі не дозволяють привести свою дівчину на випускний. Про це школярка розповідає у твіттері, де про ситуацію дізнаються колишні зірки Бродвею. Вони хочуть допомогти дівчинці, а ще вони хочуть привернути до себе увагу преси, але то вже таке... Якщо ви в пошуках гарного настрою, мотивації піти на танці або просто нових драйвових пісень для плейлисту — цей фільм для вас, не пошкодуєте.

P. S. А ще там головні ролі виконали Ніколь Кідман, Меріл Стріп і Джеймс Корден.

Вітаємо, кіномане! Ласкаво просимо до нашої традиційної рубрики про фільми. Ось-ось закінчиться перший місяць літа: когось чекає довготривала ментальна реабілітація після нервової сесії, а хтось вже готується до випускного і все ще не може повірити, що ці 3-4 роки промайнули так швидко. І саме для наших випускників ми підготували підбірку кінострічок про останній рік навчання та випускні свята.

Переваги скромників

Режисер: Стівен Чбоскі

Рік: 2012

Жанр: драма, романтичне кіно

Чарлі — п'ятнадцятирічний сором'язливий підліток, який не користується популярністю в школі. Він знаходиться в депресії після втрати тітки і кращого друга. Одного разу він починає листування з незнайомим хлопцем, якому розповідає все про своє життя. Чарлі розкаже про самогубство близької людини, сестру і її хлопця, про нового друга, яким став учитель англійської, і навіть про перше кохання. Хлопець починає дорослішати, змінювати коло спілкування, по-новому дивитися на світ завдяки цьому листуванню.

Сестри по стегу

Режисер: Чарльз Стоун III

Рік: 2018

Жанр: комедія

Головна героїня фільму — дочка випускників Гарварду Джаміла, яка сподівається отримати від батьків рекомендацію, щоб потрапити на юридичний факультет того ж Гарвардського університету. Паралельно зі школою дівчина підробляє помічником керівника навчальної частини і навчається у коледжі, також будучи учасницею місцевої афроамериканської танцювальної команди зі стегу. Але батьки відмовляють доньці в рекомендації, мотивуючи це тим, що вона повинна сама потрапити до Гарварду. В найближчий вечір Джаміла напивається на вечірці сусідньої жіночої спільноти і їхні фотографії потрапляють в інтернет, що сильно псує репутацію навчального закладу. Керівник, сам випускник Гарварда, обіцяє Джамілі рекомендацію, якщо та відновить честь спільноти, зібравши нову команду зі стегу.

На цьому все, сподіваємося, що вам вдалося знайти щось для себе. А нам залишається побажати вам на відмінно завершити навчання та провести це літо так, щоб потім ще рік його згадувати. До наступного випуску, кіномане!

Ось так і пишу...

Ну а тепер важлива тема
(Одна, мабуть, з найважчих тем).
Рибалка кожен в ній окремий
Повинен бути фахівцем.
Це стане нормою невдовзі,
Хоч факт печальний, аж до сліз,
Коли рибалка риби зовсім
Із риболовлі не привіз.
Біоресурсів зараз мало,
Й, на жаль, їх більше не стає.
Потрібно пояснити вдало,
Чому ж та риба не клює.
Найперше в випадку такому
(Рибалку, звісно, дуже шкода)
Він має на порозі дому
Сказати: «Не вдалась погода».
Буває, світить сонце ясно
І зовсім вітру теж нема.
Кажіть, що це для вас прекрасно,
Але погано для сома.
А як ідуть дощі і зливи
І зовсім не клює карась,
То ви зробили все можливе
І все залежне лиш від вас.
Сказати можна: «Тиск змінився —
Болить у риби голова,
Тож я сьогодні опинився
На риболовлі все ж дарма».
Ще гірше, коли місяць в повні,
А риболовля в вас нічна.
Тоді немає шансів жодних,
Зловити навіть із човна.
Якщо нічого не впіймали,
Потрібно вдома пояснить,

Ось так і пишу...

Що вам раніше побажали:
«На риболовлі хай щастить».
А ще так сталося, можливо,
Що риби зовсім не було,
Бо ви взяли з собою пиво,
Проте забули взяти весло.
Вода ще, може, сильно впала
Чи піднялася навпаки.
І навіть професіоналу
Дались причини ці б в знаки.
Буває, дме північний вітер
Чи зовсім течії нема.
Тож не обійдеться, повірте,
Причинами двома-тьома.
Рибалка жоден вам не збреше,
Якщо так думає читач.
Потрібно просто лиш найперше
Знайти причину всіх невдач.
Бо не клює ж небезпідставно
Тож будь-хто скаже на загал,
Що він, звичайно, дуже вправний,
Що справжній професіонал.
Таке на риболовлі, схоже,
Буває з кожним чоловіком:
Впіймати рибу він не може,
Бо лиш приходить досвід з віком.

Дмитро Челишев

Редакція «Nota Bene» відкрита до співпраці з викладачами та студентами.
Якщо Вам є що розказати, чим поділитися, то ми з радістю допоможемо.
Чекаємо на ваші листи: notabene.kubg.edu.ua@gmail.com